

اثربخشی آموزش مهارت های اجتماعی بر خودکارآمدی کودکان شهر تهران

طیبه محمدی مقدم^۱ ، حمیدرضا وطنخواه^۲ ، سید محمود میرزمانی^۳

۱. گروه روانشناسی ، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، واحد تهران غرب ، دانشگاه آزاد اسلامی ، تهران ، ایران.
۲. گروه روانشناسی ، دانشکده علوم انسانی، واحد تنکابن ، دانشگاه آزاد اسلامی ، تنکابن ، ایران.
۳. گروه روانشناسی ، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، واحد تهران غرب ، دانشگاه آزاد اسلامی ، تهران ، ایران.

چکیده

هدف: هدف از پژوهش حاضر تعیین اثربخشی آموزش مهارت های اجتماعی بر خودکارآمدی دانش آموزان سوم تا پنجم ابتدایی دختر منطقه ۱ و ۲ تهران در سال ۹۷-۱۳۹۶ بوده است. **روش:** طرح پژوهش حاضر نیمه آزمایشی از نوع پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل بوده است. جامعه پژوهش حاضر شامل کلیه دانش آموزان سوم تا پنجم ابتدایی دختر منطقه ۱ و ۲ تهران بوده است. از این میان ۳۰ نفر به روش هدفمند و در دسترس انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش (۱۵ نفر) و کنترل (۱۵ نفر) قرار گرفتند. گروه آزمایش به مدت ۸ جلسه ۹۰ دقیقه ای آموزش مهارت های اجتماعی را دریافت نمود. هر دو گروه در دو مرحله پیش آزمون و پس آزمون به پرسشنامه خودکارآمدی کودکان و نوجوانان (موریس، ۲۰۰۱) پاسخ دادند. داده های جمع آوری شده به وسیله آزمون کوواریانس و با استفاده از نرم افزار SPSS-۲۰ تجزیه و تحلیل شدند. **یافته:** یافته های پژوهش نشان داد که بین میانگین خودکارآمدی (مولفه های خودکارآمدی اجتماعی و خودکارآمدی هیجانی)، گروه آزمایش و کنترل در مرحله پس آزمون تفاوت معناداری وجود داشته است ($P < 0/05$). **نتیجه گیری:** با توجه به یافته های پژوهش می توان نتیجه گرفت که آموزش مهارت های اجتماعی بر خودکارآمدی دانش آموزان تاثیر داشته است.

واژگان کلیدی: اثربخشی، آموزش، مهارت های اجتماعی، خودکارآمدی، کودکان.